

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 17-12

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות
ע"י ב"כ – עו"ד שרה שר-לב

לבין:

הנקבל

ד"ר מרק לויטאנוס
ע"י ב"כ - עו"ד ערן קייזמן

ה ח ל ט ה

העובדות

1. בתקופה הרלוונטית בשנת 2008, היה הנקבל, ד"ר מרק לויטאנוס (להלן – הנקבל או ד"ר לויטאנוס), מועסק במחלקה אורטופדית בבית החולים זיו בצפת (להלן – בית החולים).

ביום 8.10.08 אושפזה ~~המטופלת~~ (להלן – החולה), במחלקה האורטופדית, כתוצאה מנפילה. בצילום אובחן שבר בצוואר הירך הימנית. הנקבל ביצע בחולה ניתוח, במהלכו בוצעה החזרה סגורה, ולאחר מכן קיבוע על-ידי מסמר גלישה.

2. בשיקופים שבחדר הניתוח נמצא שמעמד המסמר היה מחוץ לקו האמצעי (אקסנטוטרי) וקרוב לראש הפמור. למרות זאת, החליט הנקבל להשאיר את המסמר במקום הלקוי, מחשש לסיכונים של הוצאה וקיבוע מחדש אצל חולה הסובלת מאוסטיאופרורוזיס. יצויין, כי ברישומים הרפואיים של הנקבל, אין כל התייחסות לקיבוע הלקוי של המסמר, וכמו-כן לא ציין הנקבל כי אסור לחולה לדרוך על הרגל במשך ששה שבועות.

כתוצאה מהטיפול הלקוי דלעיל, סבלה החולה מכאבים עזים לאחר הניתוח, היא אושפזה פעם נוספת בבית החולים בני ציון בחיפה, ונאלצה לעבור ניתוח נוסף להחלפת מפרק הירך.

הקובלנה

3. ביום 4.3.12, הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בועז לב, קובלנה נגד הנקבל, על כך שגילה רשלנות חמורה במילוי תפקידו כרופא מורשה, וכן התנהגות שאינה הולמת רופא לפי סעיפים 41(1) + (3) לפקודת הרופאים – בכך שלמרות הקיבוע הלקוי והשבר האוסטאופורוטי בצוואר הירך, לא ראה לנכון לציין זאת ברישומים הרפואיים ולא נתן הוראות הנדרשות להמשך הטיפול והמעקב לאחר הניתוח, דהיינו האיסור לדרוך על הרגל במשך ששה שבועות והצורך לבצע מעקב רנטגני אחרי הניתוח.

דו"ח הוועדה

4. בפתח הדיון הודה הנקבל, ללא כל הסתייגות, במיוחס לו בכתב הקובלנה ולפיכך, הרשיעה אותו הוועדה על-סמך הודאתו.

ב"כ הקובל ציינה את חומרת מהתנהגותו של הנקבל, מזה, ואת העובדה שהודה במיוחס לו בכתב הקובלנה, כשבכך מנע את הטרדתה של החולה לצורך מתן עדות, מזה. לדעתה, ניתן להסתפק במקרה דנן בעונש של נזיפה.

הנקבל העיד בפני הוועדה וסיפר כי האירוע התרחש כהיותו מתמחה במחלקה, כיום הוא איננו מנתח עוד ועובד בקופת חולים כללית בזבולון. ב"כ הנקבל, עו"ד ע' קייזמן, טען בפני הוועדה כי עיקר התרשלותו של הנקבל מתמקד בתחום הרישומים הרפואיים, ובשים לב למכלול נסיבות המקרה, הוא מצטרף לעמדת התביעה להסתפק בעונש של נזיפה.

5. בבואם לגזור את עונשו של הנקבל, נחלקו דעותיהם של חברי הוועדה. רוב חברי הוועדה היה בדיעה, כי יש להתלות את רישיונו של הנקבל לחדש ימים, נוכח דרך התנהלותו בפרשה זו "ולצורך בהגנה על האינטרס הציבורי מפני רשלנות מקצועית של העוסקים במקצוע הרפואה ובהגנה על מקצוע זה מפני פגיעה ברמתו ובכבודו". לדעת המיעוט, ניתן להסתפק במקרה דנן בעונש של נזיפה, כפי שהמליצו באי כוח הצדדים.

החלטה

6. נראית לי עמדת רוב חברי הוועדה, מהנימוקים המפורטים על-ידם, והנני נכון לאמצה בשתי ידיים.

עמדת ב"כ התובע והמלצת דעת המיעוט בוועדה בדבר הטלת עונש של נזיפה בלבד, אינם הולמים את חומרת התנהגותו של הנקבל ואת התוצאות החמורות שנגרמו לחולה, אשר סבלה סבל רב וכאבים מיותרים, ונאלצה לעבור ניתוח נוסף.

7. לפיכך, הנני מורה על התליית הרישיון של ד"ר מרק לויטאנוס למשך חדש ימים, החל מיום 15.11.12.

ניתן היום 23.9.12, ז' תשרי התשע"ג.
יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

